

بررسی تنوع زئوپلانکتون‌های منتقل شده توسط آب توازن در بندر تجاري شهید رجاي

رضائي، ا، کاظمياني، م، عوفى، ف، و شاپوري، م، ۱۳۸۹. بررسی تنوع زئوپلانکتون‌های منتقل شده توسط آب توازن در بندر تجاري شهید رجاي. مجله بیولوژی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، سال دوم، شماره ۵ صفحات ۶۷-۷۰

واژگان کلیدی: آب توازن، بندر شهید رجاي، خليج فارس، زئوپلانکتون

آزاده رضائي^۱، محمد کاظمياني^۲،
فريدون عوفى^۳ و مریم شاپوري^۴

۱. دانشگاه آزاد اسلامي واحد علوم و تحقیقات تهران.
۲. استاديار دانشگاه آزاد اسلامي واحد علوم و تحقیقات تهران.
۳. استاديار موسسه تحقیقات شیلات ایران.
۴. استادyar دانشگاه آزاد اسلامي واحد سعاد کوه.

^{*} نوبنده مسئول مکاتبات
mansoreh.ghaeni@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۱/۲۵
تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۰۳/۲۷

درسال‌های اخير، آب توازن يکی از راههای انتقال گونه‌های آبزی شناخته شده است (Carlton and Geller, 1993; Ruiz *et al.*, 1997). اگر چه آب توازن در عملکرد سالم شناورها نقش عمده ای دارد اما می‌تواند یک تهدید مهم زیستی- اقتصادي و بهداشتی به شمار رود. امروزه مسئله انتقال گونه های مضر آبزی غیر بومی ناشی از تخلیه آب توازن کشته به دریا، به شکل معصل جهانی نمود یافته است، به نحوی که حل این مشکل از برنامه های ملی فراتر رفته و نیازمند همکاری ها و عملکرد یکتواخت جهانی و منطقه ای شده است. برآوردها حاکی از این است که حداقل روزانه ۳-۴ هزار گونه از موجودات زنده به این وسیله از محلی به محل دیگر انتقال می‌یابند. افزایش ظرفیت، تعداد و سرعت کشتی‌های اقیانوس پیما باعث گشته تا مقدار آب توازن جابه جا شده در مخازن کشته و متعاقباً تعداد و تنوع گونه‌های دریایی و پاتوژن‌های جابه جا شده در آن نیز افزایش یابد. مطالعات آب توازن در بخش های مختلف جهان نشان داد که کشتی‌ها انتقال موجودات آبزی را در طول مراحل آبی تسهیل بخشیده است (Carlton, 1985; Coutts *et al.*, 2003).

کشور بزرگیل، چین، هند، ایران، آفریقای جنوبی و اکراین هم اکنون در حال اجرا است. مفصل آب توازن کشته‌ها، مهم و جهانی است و تنها ۷ درصد آلودگی‌های دریایی در جهان مربوط به کشتی‌های است. بسیاری از کشورها و نهادهای بین المللی در حال تدوین قوانین لازم برای جلوگیری از خسارت بیشتر به محیط زیست دریایی هستند، بنابراین این طرح با هدف بررسی مقایسه‌ای تنوع و فراوانی گونه‌های موجود در مخازن به منظور برنامه‌بریزی و مدیریت کنترل آب توازن در پایانه تجاري جنوب کشور به انجام رسید.

مجتمع شهید رجاي در ۲۰ کیلومتری غرب شهرستان بندرعباس و حدوداً در طول جغرافیایی ۵۶ درجه و ۴ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۲۷ درجه و ۷ دقیقه شمالی قرار گرفته است. از نظر موقعیت دریایی در دهانه ورودی خليج فارس، ابتدای تنگه هرمز و شمال جزیره قشم واقع شده است. بندر شهید رجاي با وسعت ۳۲/۵ کیلومتر مربع دارای

یک گونه دریایی در صورتی که بتواند در اکوسیستم استقرار یافته و به حیات خود داده و توانایی تکثیر و تولید مثل داشته باشد گونه مهاجم معرفی می‌شود. در تعویض آب توازن، آبی که در مناطق ساحلی پر شده با آب باز اقیانوسی بین دو بندر تعویض می‌شود، در طی تعویض آب توازن موجودات یک منطقه به منطقه دیگر انتقال یافته و امکان زنده ماندن همه گونه‌ها در محیط جدید امری بعید به نظر می‌رسد (National Research Council, 1996). تنها برخی گونه‌های مقاوم یا سازگار با محیط جدید پس از تخلیه در بندر مقصد می‌توانند زنده بمانند (Hallegraeff, 1998). نتایج بدست آمده از تعویض آب توازن نشان داده است که این جابه جایی‌ها می‌توانند اثرات مختلفی بر روی اکوسیستم محیط جدید داشته باشد (Wonham *et al.*, 2001; Drake *et al.*, 2002). در این خصوص اقداماتی تحت عنوان برنامه جهانی مدیریت آب توازن در شش

مورد شناسایی قرار گرفت و در نهایت با لیست زئوپلانکتون‌های بومی آب‌های خلیج فارس مقایسه گردید که نتیجه بدست آمده از آن نشان داد که همگی این گونه‌ها به عنوان زئوپلانکتون‌های غالب و بومی منطقه گرمسیری خلیج فارس محسوب می‌شوند که در واقع حضور این ۲۵ جنس و گونه زئوپلانکتونی در مخزن آب توازن تا رسیدن به بندر مقصده، گواه این موضوع است که این نمونه‌ها توانسته اند شرایط نامساعد مخزن آب توازن را تحمل نمایند. شرایط ناسازگار در مخزن توازن، از قبیل تاریکی و غذای کم در دسترس، غنای گونه‌ها را کم می‌کند (Yoshida *et al.*, 1996; Chu *et al.*, 1997).

با توجه به اینکه شناسایی و تعیین تراکم موجودات زئوپلانکتونی برای مطالعه جریان انرژی اکوسیستم ضروری می‌باشد، مطالعات اولیه و داشتن اطلاعات کافی از وضعیت کمی و کیفی جمعیت زئوپلانکتونی علاوه بر اینکه نقش موثری در تبیین تحولات و تغییرات جمعیت‌های زئوپلانکتونی در مطالعات آینده خواهد داشت، در مدیریت بهره‌برداری از ذخایر قابل استحصال خلیج فارس نیز، به علت وجود ماهیان با ارزش اقتصادی حائز اهمیت فراوان می‌باشد و به همین دلیل علاوه بر شناسایی تراکم زئوپلانکتون‌ها در هر میلی لیتر تعیین گردید. مطالعات گسترده‌ای در رابطه با تنوع و فراوانی گونه‌های انتقال یافته از طریق آب توازن در نقاط مختلف دنیا صورت گرفته است (Zhang and Dickman, 1999; Galil and Hulsman, 1997). در مقایسه‌ای که بین بررسی حاضر و تحقیقاتی که در گذشته انجام شده (Al-Yamani *et al.*, 1998) و فلاخی کپورچالی، (۱۳۸۲) تشابهاتی وجود دارد و همچنان پاروپایان بیشترین فراوانی را به خود اختصاص می‌دهند، این مسئله نشان دهنده آن است که پاروپایان بیشتر از سایر خانواده‌ها توانایی سازگاری و تحمل شرایط نامساعد را دارند.

بنابراین با توجه به نتایج این تحقیق به نظر می‌رسد هر چند آب توازن کشتی باعث انتقال گونه‌های زئوپلانکتونی گردیده، اما در حال حاضر در وضعیت فعلی خوشبختانه تمامی گونه‌ها متعلق به آبهای خلیج فارس بوده، به عنوان گونه‌های بومی محسوب می‌شوند و شرایط زیستگاهی مشابه مبدأ و مقصد موجب استقرار و ماندگاری گونه‌های منتقل شده می‌شود.

اسکله‌ای به طول ۵ کیلومتر می‌باشد که در آن انواع متعددی از کشتی‌ها و تانکرهای نفتکش می‌توانند تخلیه و بارگیری کنند. نمونه برداری بر اساس هماهنگی بین سازمان بنادر و کشتیرانی و شرکت نفت فلات قاره با حراست منطقه در زمان پهلوگیری کشتی ایران اترک که مبدأ آن بندر ریچاردی آفریقای جنوبی بوده، در بندر شهید رجایی صورت گرفت. نمونه برداری زئوپلانکتون در مرحله ابتدایی تخلیه آب توازن توسط تور پلانکتون گیری با چشم میکرون از داخل مخزن و نیز خروجی آب توازن در محل پهلوگیری شناور، بدین صورت که تور تا حد یک متر از کف به صورت عمودی پائین برده و بالا آورده شد، انجام پذیرفت. پس از نمونه برداری که با ۵ بار تکرار صورت گرفت، نمونه‌ها به ظروف مخصوص پلاستیکی، همراه با برچسب نشان دهنده مشخصات مکان، زمان و ابزار نمونه برداری، منتقل و با محلول فرمالمالی ۵٪ ثبت شده و سپس به آزمایشگاه منتقل گردید. روش بررسی آزمایشگاهی با استفاده از میکروسکوپ بر اساس منابع Clesceri *et al.*, 2003; Omori and Ikeda, 1984; (Newell and Newell, 1963) انجام شد.

از شمارش نمونه‌های بدست آمده از مخزن آب توازن، در مجموع ۲۵ جنس و گونه زئوپلانکتونی به شرح زیر شناسایی شد که در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. بر اساس بررسی های انجام شده بیشترین فراوانی نمونه‌های باقی مانده و قابل رویت در مخازن به ترتیب متعلق به راسته Copepoda، Malacostraca، Colenterata، Sagittoidea، Gastropoda بوده که در این میان جنس و گونه‌های شناسایی شده از خانواده هارپاکتیکوئیدا (Harpacticoida)، پاراکالانوئیدا (Paracalanidae) از راسته پاروپایان و مراحل لاروی شکم پایان بالاترین تراکم را داشته اند و خانواده Pontellidae و Eucalanidae از راسته پاروپایان کمترین فراوانی را به خود اختصاص داده اند.

شرایط ویژه خلیج فارس از لحاظ شوری بالا و نوسانات دمایی وسیع آن، تصور این موضوع را که قسمت عمده ای از گونه‌های مهاجم ورودی به این پیکره آب قادر به ادامه حیات در آن نیستند را باور پذیر می‌سازد ولی احتمال ورود جلبک‌های سمی در این چند سال اخیر به آب‌های خلیج فارس توسط آب توازن لازمه این تحقیق را فراهم آورد. در نتیجه گونه‌های موجود در مخزن آب توازن کشتی ورودی،

جدول ۱: جنس و گونه های زئوپلانکتونی شناسایی شده در مخزن آب کشتی مورد بررسی در سال ۱۳۸۷

Phylum	Class	Order	Family	Genus/species	Cell/ml
	Malacostraca	Decapoda		<i>Lucifer Sp.</i>	3
				<i>Conchoecia Sp.</i>	2
		Harpacticoida		<i>Euconchoecia Sp.</i>	10
				<i>Euterpinna acutifrons</i>	17
				<i>Microsetella norvegica</i>	6
		Cyclopoda	Oncaeidae	<i>Oncaea clevei</i>	5
				<i>Oncaea conifera</i>	8
			Oithonidae	<i>Oithona nana</i>	3
				<i>Oithona plumifera</i>	2
Arthropoda	Copepoda			<i>Acrocalanus gibber</i>	5
			Paracalanidae	<i>Acrocalanus longicornis</i>	3
				<i>Paryus paracalanus</i>	7
		Calanoida	Acartiidae	<i>Acartia bispinosa</i>	6
				<i>Acartia copepodites</i>	5
			Centropagidae	<i>Centropages furcatus</i>	5
				<i>Centropages orsinii</i>	1
			Eucalanidae	<i>Eucalanus copepodite</i>	1
			Temoriidae	<i>Temora turbinata</i>	2
			pontellidae	<i>Labidocera copepodites</i>	1
				<i>Creseis virgula</i>	8
		Gastropoda		<i>Limacina Sp.</i>	6
Mollusca				<i>Euclio Sp.</i>	2
		Colenterata		<i>Diphyes Sp.</i>	3
				<i>Obelia larvae</i>	1
Cheatognatha	Sagittoidea	Sagitta		<i>Sagitta Sp.</i>	12

منابع

5. Carlton, J.T. and Geller, J.B., 1993. Ecological roulette: the global transport of nonindigenous marine organisms. *Science* 261, 78–82.
6. Clesceri, L.S., Greenberg, A.E. and Trussell, R.R., 2003. Standard method American Public Health Association, Washington, U.S.A. 1444p.
7. Chu, K.H., Tam, P.F., Fung, C.H. and Chen, Q.C., 1997. A biological survey of ballast water in container ships entering Hong Kong. *Hydrobiologia* 352, 201–206.
8. Coutts, A.D.M., Kirrily, M.M. and Chad, L.H., 2003. Ships' sea-chests: an overlooked transfer mechanism for non-indigenous marine species. *Mar. Pollut. Bull.* 46 (11), 1510–1513.
9. Drake, L.A., Ruiz, G.M., Galil, B.S., Mullady, T.L., Friedmann, D.O. and Dobbs, F.C., 1985. Post spill spatial distribution of zooplankton in ROPME Sea Area. Offshore Environment of the ROPME Sea Area after the war-related oil spill. Eds. Otsuki
2. Al-yamani, F., Al-Rifaie, k., Al-Mutairi, H. and Ismail, W., 1998. Transoceanic and interoceanic dispersal of coastal marine organisms: the biology of ballast water. *Oceanography and Marine Biology Annual Review* 23, 313–371.
3. Carlton, J.T., 1985. Introduced species in US coastal waters – environmental impacts and management priorities. Pew Oceans Commission, Arlington, Virginia.
1. فلاحی کپورچالی، م.، ۱۳۸۵. بررسی تنوع زیستی فیتوپلانکتون های حوزه ایرانی خلیج فارس، پایان نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، ۱۷۶ ص.

15. Ruiz, G.M., Rawlings, T.K., Dobbs, F.C., Drake, L.A., Mullady, T., Huq, A. and Colwell, R.R., 1997. Global spread of microorganisms by ships – ballast water discharged from vessels harbours a cocktail of potential pathogens. *Nature* 408 (49–50 NOV 2).
16. Yoshida, M., Fukuyo, Y., Murase, T. and Ikegami, T., 1996. On-board observations of phytoplankton viability in ships' ballast tanks under critical light and temperature conditions. In: Yasumoto, T., Oshima, Y., Fukuyo, Y. (Eds.), Harmful and Toxic Algal Blooms. Intergovernmental Oceanographic Commission of UNESCO, Paris, pp. 205–208.
17. Wonham, M.J., Walton, W.C., Ruzi, G.M., Frese, A.M. and Galil, B.S., 2001. Going to the source: role of the invasion pathway in determining potential invaders. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 215, 1-12.
18. Zhang, F. and Dickman, M., 1999. Mid-ocean exchange of container vessel ballast water. 1: seasonal factors affecting the transport of harmful diatoms and dinoflagellates. *Marine Ecology Progress Series* 176, 243-251.
2002. Microbial ecology of ballast water during a transoceanic voyage and the effects of open-ocean exchange. *Marine Ecology Progress Series* 233, 13–20.
10. Galil, B.S. and Hulsmann, N., 1997. Current research activities on ballast water and introduced marine species. Report of the SGBWS, La Tremblade, France, Annex 4, 28-30.
11. Hallegraeff, G.M., 1993. Transport of toxic dinoflagellates via ships' ballast water: bioeconomic risk assessment and efficacy of possible ballast water management strategies. *Marine Ecology Progress Series* 168, 297–309.
12. Newell, G.E. and Newell, R.C., 1963. Marine Plankton, Hutchinson educational Ltd. London(Rvised edition) 1966, 221pp.
13. National Research Council, 1996. Stemming the tide. Controlling Introductions of Nonindigenous species by Ships, Ballast Water. National Academy Press, Washington, D.C.
14. Omori, M. and Ikeda, T., 1984. Methods in marine zooplankton ecology, John Wiley & sons, 332p.